

O SOÑO E A REALIDADE

Houbo un momento no que crías que a tristura sería eterna; pero sorprendéche a ti mesma rindo sen parar.

Houbo un momento no que deixaches de crer no amor, entón apareceu el e díxoche:

- axúdame a mirar cos teu ollos!, eu quero sentir co teu corazón!. Entón non puideches deixar de amalo cada día mais.

Dicías que a amizade semellaba non existir e coñeciches eses amigo que te acompañou nos bos e malos momentos.

Houbo un tempo no que sentiches que non poderías facer algo, e hoxe sorpréndeste a ti mesma facéndoo...

Nunca deixes de soñar, porque soñar é o principio dun soño feito realidade

NIVEL_II_FRAN CARRASCO ARGIBAY